

Procedència incorporada
FULLA PARROQUIAL

Sant Sebastià, mr.

DEL BISBAT DE GIRONA

Nº 5430.

Indulgència:

En concedeix 50 dies a tots els qui amb devoció llegixin o escoltin llegir aquesta fulla, v' Il·lm. Dr. D. Josep Vila i Martínez, Bisbe d'aquesta Eidcesi.

MARTIROLOGI

- 15, **DIUMENGE.**—✠ II després d'Epifania. Sants: Pau, primer hermità, a la Tebaida; Mauro, ab. a Aujou; Abacuc i Miqueas, profs. a Judea; Macari, ab. a Egipte; Secundina, v. i mr. a Anagni.—*Missa del diumenge, color verd.*
- 16, **DIJOURS.**—Sants: Fulgenci, b., cr. i dor. a Cartagena; Marcel, p. i mr. a Roma; Berard i comps. mrs. al Marroc; Priscila, v. a Roma.—*Missa de S. Fulgenci, color blanc.*
- 17, **DIMARTS.**—Sants: Antoni, ab. a Tebaida; Sulpici, b. i cr. a Bourges; Rosalina de Vilanova, v.—*Missa de S. Antoni, color blanc.*
- 18, **DIVENDRES.**—La Catedral de S. Pere a Roma. Sants: Valucià, b. i mr. a Tours; Prisca, v. i mr. a Roma; Lliberata, v. a Lombardia.—*Missa de la Catedral, color blanc.*
- 19, **DIJOURS.**—Sants: Canut, rei i mr. a Dinamarca; Marius, Marta i comps. mrs. a Pèrsia; Poncià, mr. a Espoleto.—*Missa dels Ss. Marius i comps., color vermell.*
- 20, **DIVENDRES.**—Sants: Fabià i SEBASTIÀ, mrs. a Roma; Eutimi, mr. a Palestina.—*Missa dels Ss. Fabià i Sebastià, color vermell.*
- 21, **DISSABTE.**—Sants: Fructuós, b. i sos diàques Auguri i Eulogi, mrs. a Tarragona; Epifani, b. i cr. a Pavia; Agnès, v. i mr. a Roma.—*Missa de Sta. Agnès, color vermell.*
- 22, **DIUMENGE.**—✠ III després de la Epifania. Sants: Vicens, mr. a València; Anastasi, mr. a Pèrsia; B. Francesc Gil de Tortosa.—*Missa del diumenge, color blanc.*—Lluna, Quart creixent.

Se celebraren unes bodes a Canà de Galilea; i la Mare de Jesús hi era. I fou convidat també a les bodes Jesús i els seus deixebles. I com'els hi manqués vi, la Mare de Jesús li diu: «No tenen vi!» Jesús li fa de resposta: «Que ens hi hem d'inquietar Vós ni Jo, dona? Encara no és arribada, la meua hora.» La seva Mare diu als servidors: «Qualsevulga cosa que Ell us digui, feu-ho.» Hi havia allí sis gerres de pedra aparellades per les ablucions dels Jueus, de dues mesures o tres cadascuna. Jesús els diu: «Ompliu d'aigua les gerres.» I les ompliren fins dalt. I els diu Jesús: «Ara treieu-ne i porteu-ne al servidor en cap.» I li'n portaren. Tot d'una, doncs, que el servidor en cap hagué tastat l'aigua convertida en vi, com que no sabia d'on era, per bé que prou ho sabien els servidors que havien tret l'aigua, el servidor en cap cridà al nuvi i li diu: «Tot-hom de primer posa el vi bo, i, quan ja se'n han sadollat, llavors treu el més fluix. Però tu has guardat el vi bo fins ara.»—Aquest començament dels seus miracles féu Jesús a Canà de Galilea; i manifestà la seva glòria i creieren en Ell els seus deixebles.

Les bodes en temps de Jesús.—En temps de Jesús la festa de bodes es celebrava a Terra Santa amb grandíssima solemnitat: moltes i molt diverses n'eren les cerimònies, però les més importants eren la processó i el convit. A l'hora consignada, que solia ésser al vespre, el espós sortia de casa seva acompanyat dels amics i se'n anava a casa de l'esposa. Ella ja l'esperava, vestida amb ses millors gales i acompanyada de deu donzelles vestides també ricament. En arribar l'espós s'organitzava la processó: tota la comitiva, amb grans lluminaries es dirigia a casa del espós, allà després d'algunes cerimònies, començava el convit, que de vegades el feien durar quinze dies. Per a entretenir el temps és proposaven enigmes i endevinalles, cosa acostumada encara en nostres dies en les terres d'Orient. Fins les famílies més pobres feien tot lo que podien per a no quedar malament, enmanllevant als veïns i als amics tot lo que necessitaven per la festa.

De qué li aprofitarà al home guanyar tot el món, si perd la seva ànima?

A les bodes de que ens parla l'evangelh d'avui hi varen ésser convidats Jesús i Maria, i a mitja festa el vi s'acabava, perquè, segons es creu, va arribar Jesús amb els seus Apòstols, amb els quals no hi contava aquella pobre família. Llavors Maria, qui amb cor adolorit considerava la vergonya en que es veurien els esposos davant dels convidats, va demanar a Jesús el gran miracle que tots sabem.

Considerem el gran poder que té Maria per a alcançar gràcies de Jesús i siguem-ne devots.

Patró de la Setmana: Sant Sebastià, mr.

Nascut a Milà de noble nissaga del Llengüadoc, Sebastià es dedicà a la carrera militar i, molt jove encara, obtingué la comanda de la primera guàrdia del Emperador Dioclecià: era cristià i dels més fervorosos, i en època de persecució contra els deixebles de Jesús, es valia de son alt càrrec per a consolar-los i animar-los: era un

verdader apòstol i encare Déu li otorgava el poder de fer miracles: li arribà el torn de donar testimoni de sa fe. Fou denunciat al Emperador, qui no volia creure que son capdill professés la nostra santa Religió: el feu compareixer davant seu i li preguntà si realment era cristià: ho confessà amb entesa, i encara digué que ho tenia per molt

honor i que creia que essent-ho prestaba millor sos serveis al Emperador i al Estat. No ho entenia així Dioclecià, i com no pogué apartar-lo de ses creències manà que, lligant-lo a una soca, els soldats de sa companyia el fessin servir de diana de ses fletxes, ço que executaren deixant-lo cubert de elles i per mort: però no morí, i

cuidat per una matrona cristiana es curà, i ja en salvat altra vegada, es presentà al Emperador, reptant-lo per son indigne procedir contra els cristians. L'Emperador s'enfurismà d'una manera horrible i el feu portar al circ on el mataren a garrotades. Així volà al Cel amb l'auriola dels martirs, el dia 20 de gener de l'any 288.

Cicle de Nadal

El temps de Nadal.

El temps de Nadal comprén quaranta dies, des del dia 25 de Desembre fins el dia de la Purificació de la Verge que es celebra el dia 1 de Febrer. El son caràcter fenomenal, l'objecte i el pensament que el domina és la commemoració del naixement i la manifestació del Fill de Déu al món, fent-nos honrar i adorar al Verb humanat per amor nostre. I si bé la litúrgia no és tan intensa, ni es trova tan organitzada en una evolució progressiva com la litúrgia de l'Advent, està no obstant empapada de sentiments i afectes que ens porten al coneixement i estima del gran Déu, que s'ha volgut abaixar fins a les nostres misèries i revestir-se de la nostra feblesa.

En el seu transcurs ens fa celebrar la tendra infantesa del Nen Jesús en el pesebre de Betlem, en la casa de Natzaret i en la seva vida oculta, fent-ne ressaltar el raig esplendorós de la seva divinitat. Per això clama l'Església en un dels introïts d'aquest temps, que «totes les criatures adori al seu Déu» i tots els introïts de les dominiques després de l'Epifania són una invitació feta als cels i a la terra per a que rendeixin al seu Déu el just tribut de vassallatge i d'adoració. Molt bé a dit un escriptor de «Vida cristiana», que pot dir-se d'aquest període de l'any litúrgic, que és el comentari del sublim text de Sant Joan, «et Verbum caro factum est et habitavit in nobis», comentari d'un modo sublim contingut en les inspirades cartes de Sant Pau, qui tan bellament ha parlat de l'Encarnació del Salvador, de la seva manifestació al món, i de les conseqüències saludables d'aquest misteri en les ànimes dels fidels.

L'última paraula.

Un periòdic alemany referia el següent cas: un metje de Bonn anava a fer l'operació a un terrassà que tenia un càncer a la llengua. El metje diu al malalt:—«Li adverteixo que després de l'operació ja no podrà parlar més; si té vostè algun desitj que manifestar o algunes paraules que dir a algú, ho fassi. Pensi que aquestes paraules seran les últimes de la seva vida, puix després de l'operació quedarà mut.»—Tots els circumstants esperaven amb ànsia la resposta, que seria l'última paraula de la seva vida.

El malalt va inclinar amb reverència el cap; i aixecant tot seguit els ulls al cel, va obrir els llavis i exclamà: «Alabat sia Jesucrist!» L'operació va resultar bé i amb èxit, i l'home va quedar mut per sempre.

Tant de bó l'alabança a Jesús sigui l'última paraula i l'últim afecte de la nostra vida!

Funcions

Religioses

MOVIMENT

PARROQUIAL

Santa Pau

Avui a la tarda: Doctrina, rosari, meditació i visites.

Dimarts, S. Antoni A.: Missa 1.ª a les 7; l'Ofici a 2¼ de 11 i s'aplicarà pels devots. Abans del Ofici es beneirà el bestia.

Bateig: Dia 9, M.ª de Loreto, Antonia, Gertrudis, filla de Josep Prat i Maria Costa, del *Roure*.

Viatic: Dia 10, fou portat a Carme Castany Sidera, de cal *Det*.

Funerals: Dijous a les 8, es faran en sufragi de Joan Feixas (e.p.d.)

La Cot

Avui a la tarda: Doctrina i funció.

Dimarts, S. Antoni A.: A les 9, Ofici i seguidament benedicció del bestia.

Bateigs: Dia 6, Josepa, Maria, Trinitat, filla de Bartomeu Prat i Maria Batlle, de can *Tayamassas*.—Dia 8, Rosa, Flora, Margarida, filla de Josep Juvanteny i Teresa Barris, de can *Beya*.

Dimecres: 2 aniversaris per Ramon Serrat, de can Teixidó, i per Maria Masdeu, de Bastons; i 1 Ofici de confr. per Ignacia Prat (a.c.s.)

Batet

Avui: A 3¼ de 2, funció i doctrina.

Dia de S. Antoni: A les 7, missa a l'altar del Sant.

Dia de S. Sebastià: Les misses a l'hora d'avui.

Bateig: Dia 4, Jaume, Josep, Manel, fill de Josep Conill i Rosa Farrés.

Albat: Dia 8, morí Jaume Conill Farrés; l'endemà es feu l'enterro amb Ofici.

Oficis: 2 per les obligacions de la família Oliveras; 1 a S. Grau per Rita Teigidor.

Misses: 4 a intenció de varis devots.

Cellent

Diumenge vinent, Ntre. Patró S. Vicens: l'Ofici pels devots a 2¼ d' 11.

Sufragis: Dijous a les 8 es dirà un Ofici pels difunts de can Badia, costejat per Josep Plana Camps. R. I. P.

Bateig: Dia 8, Francisca, Rosa, Lourdes, filla de Francisco Planella i Consuelo Colom, de can *Torroella*.

Matrimoni: Dia 22 últim, Pere Colom Canalias amb Dolors Bartrina Codony.